

‘ACHTERAF HEB IK ER MISSCHIEEN TE MAKKELIJK OVER GEDACHT’

Onno van de Stolpe was de golden boy van de beurs. Het aandeel van Galapagos was razendpopulair bij beleggers en bracht hem zelfs in de Quote 500. Tot de hooggespannen verwachtingen sneefden op de weerbarstige realiteit. ‘Natuurlijk is het pijnlijk.’

ONNO VAN DE STOLPE

Leeftijd 62 Was vanaf de start van Galapagos in 1999 betrokken bij het biotechbedrijf **Stuwde** de beurskoers tot grote hoogten op **Maar** moest dit jaar fikse tegenvallers slikken **Zwaait** op korte termijn af als ceo, waarna hij een welverdiende time-off gaat inlassen

‘I

k zie geen enkele reden waarom wij niet over een paar jaar Philips voorbij kunnen zijn in beurswaarde’, zei **Onno van de Stolpe** drie jaar geleden in dit blad. De beurswaarde van Philips was toen 30 miljard euro, die van zijn biotechbedrijf Galapagos 5 miljard. Anderhalf jaar later was dat al gestegen naar 14 miljard euro, dus het leek allemaal lekker te gaan. Helaas is er begin september 2021 nog maar 3,3 miljard euro van over. Want weliswaar was filgotinib, het voor Galapagos zo belangrijke reumamedicijn, goedgekeurd in Europa en Japan, toegang tot de VS stuitte op een njet van

de Food and Drug Administration vanwege mogelijke bijwerkingen. En geen verkoop in Amerika betekent geen financieel succes. Bijkomend gevolg van deze koersduikeling is dat Van de Stolpe van de Quote 500 valt. En dat hij plaatsmaakt voor een nieuwe ceo.

Meneer Van de Stolpe, hoe voelt het om na 23 jaar weggestuurd te worden? ‘Als dat het geval zou zijn had ik nooit de afspraak gemaakt aan te blijven tot de board een goede vervanger heeft gevonden. Zij wilden door, maar nog een periode van vier jaar zag ik niet zitten. Bij successen krijg je energie om door te gaan, het afgelopen jaar hebben de drie belangrijkste medicijnen uit onze pijplijn niet gebracht waar we jarenlang op hebben gerekend en dat vreet juist energie. Bovendien is het beter dat er een nieuw gezicht komt om het vertrouwen van beleggers terug te winnen. Overigens had ik altijd al het plan dat ik na de introductie van het reumamedicijn zou vertrekken. Toen Gilead 5 miljard euro overmaakte in de zomer van 2019 voor een strategische samenwerking met Galapagos is afgesproken dat ik toch nog een aantal jaar zou aanblijven, wat ik heb gedaan. In

deze functie moet je altijd en overal de energie en het vertrouwen uitstralen dat het goedkomt, dat is na 23 jaar best lastig. Natuurlijk is het pijnlijk om nu het stokje door te geven en had ik het liever anders gezien, maar zo werkt deze business. De risico's zijn nou eenmaal groot.'

PIJNLIJK

De belangrijkste kritiek die u krijgt is dat zaken iets te mooi zijn voorgesteld. Terecht? 'Ik heb altijd gedacht dat het Galapagos wel zou lukken om medicijnen tegen ingewikkelde ziektes als longfibrose en artrose op de markt te brengen, daar heb ik achteraf misschien te makkelijk over gedacht. Ik heb ook altijd benadrukt dat de risico's groot waren, maar als je dan jarenlang en keer op keer goede onderzoeksresultaten laat zien ga je er steeds meer in geloven. En misschien verlies je dan toch de realiteit een beetje uit het oog, namelijk dat deze onderzoekprogramma's vaker falen dan slagen. Dan heb ik het niet alleen over Galapagos, dat werkt zo bij alle bedrijven die medicijnen ontwikkelen.'

Jullie reumamedicijn is wel in Europa en Japan goedgekeurd en niet in Amerika. Er wordt gesuggereerd dat dat een politieke beslissing was, maar u gelooft dat niet. 'Die politieke argumenten hoor je vaker, maar ik kan ze niet bij elkaar brengen. Onze partner Gilead, die de aanvraag ingediend heeft, is ook de maker van remdesivir, het coronamedicijn. De verhouding met de FDA, die de goedkeuring moet geven, is dus wel goed. Er zitten klinici bij de FDA die menen dat de mogelijke bijwerkingen schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid en als dat gebeurt is het gewoon einde oefening. Tuurlijk hebben wij met

onze vuist op tafel geslagen, maar als het wordt afgekeurd op *safety* ben je kansloos. Dit is hoe deze wereld werkt.'

Het belang van miljardair Aat van Herk was op zeker moment ruim 1 miljard euro waard. Hoe reageerde hij op het nieuws dat uw belangrijkste ijzer in het vuur in de Amerikaanse ijskast belandde? 'Ik heb hem niet gesproken de afgelopen maanden, met zijn rechterhand die zijn vermogen beheert heb ik deze week wel een Zoom-call. Van Herk is ingestapt op een moment dat de koers een stuk lager stond, dus ik denk dat je met hem geen medelijden hoeft te hebben.'

En uw eigen aandelen, wat gaat daarmee gebeuren? 'Ik ben na de gebeurtenissen van afgelopen jaar door de daling van het aandeel 75 procent van mijn vermogen verloren. Nu de koers op 50 euro staat, ga ik zeker niet verkopen. Als de board een goede opvolger vindt sluit ik niet uit dat ik nog lang aandeelhouder van Galapagos zal blijven.'

'IK HEB JULLIE MIJN VERHAAL VERTELD IN GOEDE TIJDEN, DAN HOOR JE ER OOK IN MINDERE TIJDEN TE STAAN'

Welk gevoel overheerst na 23 jaar Galapagos? En kan Galapagos wel zonder Onno van de Stolpe? 'Het is pijnlijk dat we ons reumamedicijn niet op de Amerikaanse markt konden introduceren. Aan de andere kant werken er 1300 mensen bij Galapagos, is onze onafhankelijkheid dankzij de deal met Gilead de komende acht jaar verzekerd en hebben we 5 miljard euro cash op de bank staan. Dat is best een goede uitgangspositie om medicijnen te ontwikkelen en een fijn instapmoment voor mijn opvolger. Ook zonder Onno kan Galapagos door.'

Sinds uw Quote 500-debuut in 2018 bedroeg uw geschat vermogen respectievelijk 83, 240 en 190 miljoen euro. Het afscheid bij Galapagos betekent ook uw afscheid als Quote 500-lid. 'Ik heb jullie mijn verhaal verteld in goede tijden, dan hoor je er ook in mindere tijden te staan. Ik ben ook helemaal voor transparantie, zeker bij beursgenoteerde bedrijven. Maar laten we eerlijk zijn: voor de persoon die het betreft is het gewoon niet zo fijn dat iedereen weet wat je hebt.'

ZO HEURT HET

Hoe gaat het leven na Galapagos eruitzien voor Onno van de Stolpe? 'Ik blijf aan tot er een geschikte opvolger is gevonden, dat kan nog maanden duren. Daarna neem ik een tijdje *time-off*. Ik geef al wat adviezen aan jonge ondernemers die bijvoorbeeld twijfelen of ze wel of niet naar de beurs willen. Als ervaren bestuurder is dat iets wat je hoort te doen en ik vind het nog leuk ook. Zo zal ik ook wat vaker les gaan geven op de universiteit. Wat ik in elk geval niet ga doen is mezelf volladen met commissariaten. Dat is niks voor mij.'